

Swaenehove Nieuws

Voor en door iedereen van Swaenehove

Kleine momenten, grote herinneringen

Even

*Een naam vervaagt,
een dag raakt kwijt.*

*Maar in een glimlach
blijft iets wonen.*

*Een hand in een hand
en even
is alles weer thuis.*

INHOUD

Van de domeinmanager	2
Van de teammanagers.....	3
Bewoner in de spotlight	4
Verhuisupdate Swaenehove – De Baton.....	5
Een warm bezoek.....	6
Herinneringen aan valentijnsdag	7
Samen actief op de etage	8-13
Afscheid nemen en Samen verder.....	14
Vrijwilligersbijeenkomst kerkvrijwilligers	15
Bijeenkomst voor alle vrijwilligers	15
Terugblik Activiteiten.....	16-27
Beeldende therapie	28
Uitnodiging training	29
Even voorstellen.....	30
Gedicht	30
Kleurplaat	31
Handig om te weten.....	32

Van de domeinmanager

Kleine momenten, grote herinneringen

Herinneringen zijn een kostbaar deel van wie we zijn. Maar voor mensen met dementie raakt de toegang tot die herinneringen soms verstopt, versluiert of versnipperd. Juist daarom krijgen kleine momenten nóg meer betekenis. Ze vormen geen hoofdstukken in een verhaal, maar losse zinnen die licht geven – in het nu.

Binnen onze locaties zien we dagelijks hoe een geur, een lied, een aanraking of een simpel gesprek ineens iets kan openen. Niet altijd een complete herinnering, maar wél een gevoel van herkenning, rust, verbinding. En dat is misschien nog wel waardevoller dan het ophalen van feiten.

Naasten spelen hierin een onmisbare rol. Zij kennen het levensverhaal, de gewoontes, de toon waarop iemand graag wordt aangesproken. Maar het kan soms best lastig zijn: Hoe betrek je iemand bij een gesprek over herinneringen die ze zelf niet altijd meer kunnen terughalen? Gelukkig kan dat op veel kleine, liefdevolle manieren:

- **Begin bij het moment zelf.** In plaats van te vragen: “Weet je nog...?” kun je delen wat je ziet: “Kijk, deze tulpen stonden vroeger ook altijd bij jullie op tafel.” Dat nodigt uit zonder druk.
- **Gebruik zintuigen.** Een stukje muziek, een geur van vroeger, een broodje dat iemand altijd lekker vond – zintuigen brengen vaak meer teweeg dan woorden.
- **Vertel een herinnering vóór.** Niet als test, maar als geschenk: “Ik moest vandaag denken aan die vakantie aan zee. Jij kon altijd zo lachen om die meeuwen.” Dit geeft ruimte om aan te haken, of gewoon mee te genieten.
- **Laat stilte ook goed zijn.** Herinneringen hoeven niet teruggevonden te worden om betekenisvol te zijn. Samen zijn is al herinnering.

- **Sluit aan bij emoties, niet bij het verleden.** Een glimlach, een blik, een ontspannen houding – dat is waar het om draait. Het gevoel blijft, zelfs als de feiten vervagen.

Het mooie is, door dit soort kleine gebaren ontstaat er toch iets groots. Een moment van nabijheid, van ontspanning, van ‘wij’. Momenten die misschien niet worden opgeslagen als herinnering, maar die wél bijdragen aan welzijn en verbinding.

Wij willen een omgeving blijven creëren waarin deze kleine, waardevolle momenten kunnen ontstaan. Een omgeving waar naasten welkom zijn, waar tijd is voor vertraging, en waar we samen oog blijven houden voor wat telt – ook, en misschien juist, wanneer herinneringen vervagen.

Mijn vraag aan u is:

Hoe creëert u momenten waarop u samen kunt genieten – ook zonder dat de herinnering terug hoeft te komen?

Veel leesplezier met deze uitgave.

Hartelijke groet,
Pascal van der Kraaij
Domeinmanager Expertise Dementie
Locaties Nebo, Swaenehove en De Drie Linden

Van de teammanagers

Kleine momenten, grote herinneringen

In Swaenehove draait het dagelijks leven vaak om de kleine dingen. Een glimlach bij het ontbijt, samen een liedje neuriën dat ineens weer wordt herkend, een hand die even wordt vastgepakt. Voor veel mensen lijken het misschien gewone momenten, maar voor onze bewoners – en voor ons als team – kunnen ze van onschatbare waarde zijn.

Werken met mensen met dementie betekent dat herinneringen soms vervagen of moeilijk te vinden zijn. Juist daarom zijn die kleine momenten zo belangrijk. Een geur van vers gezette koffie, een wandeling door de gang, een foto die een gesprek op gang brengt. Soms is er ineens een blik van herkenning, een lach of een kortverhaal van vroeger. Dat zijn de momenten die blijven hangen.

Als teammanagers zien wij dagelijks hoe onze collega's met aandacht, geduld en warmte deze momenten mogelijk maken. Het zit vaak in iets kleins: even de tijd nemen, samen kijken naar wat wél kan, aansluiten bij wat iemand voelt of nodig heeft op dat moment. Daar zijn we trots op.

Voor familieleden zijn deze kleine momenten vaak net zo waardevol. Even samen zitten, een hand vasthouden, een herinnering delen of gewoon stil naast elkaar zijn. Het zijn misschien geen grote gebeurtenissen, maar ze vormen wel de herinneringen die ertoe doen.

Samen maken we van al die kleine momenten een dag die de moeite waard is. En juist daarin schuilt de kracht van onze zorg: kleine momenten, grote herinneringen.

**Met vriendelijke groeten,
De teammanagers
Marco van Son en Kerensa Bruijns**

Bewoner in de spotlight

Arie Spaans

Mijn naam is Arie Spaans. Ik ben geboren op 10 april 1936 in Scheveningen te Den Haag. Ik ben opgegroeid aan de haven.

Ik kom uit een gezin van acht kinderen. Vijf broers en drie zussen waarvan ik de jongste ben. Jammer genoeg is iedereen

overleden. Van beroep was ik vroeger koopvaardij. Daar verkocht ik handelswaar van meubelen tot tarwe en andere graan soorten of wel eens auto's. Deze handelswaren werden vervoerd per schip.

Vier weken lang gingen we in de zomer varen en vier weken in de winter. We gingen dan vanaf Rotterdam haven naar Montreal, dit ligt in Canada. De hoofd stand plaats waar we altijd stopten met de vaart was in Chicago. Hier kwamen ook alle andere schepen om hun vracht te laden en te lossen. Zo heb ik wel, wat kunnen zien van de wereld.

Soms kon een vaart wel heel gevaarlijk zijn. Met slecht weer, harde wind of hoge golven ging het schip kapzeilen.

Dertig mensen waren er altijd aanwezig aan de bemanning. Ik vaarde ook wel eens op de visserij. We gingen op een dag vissen in Tessel op kabeljauw. Iemand van de bemanning schreeuwde ineens brand!!!

Dat was een ervaring die ik niet snel zal vergeten. Door de wind verspreidde de brand zich ontzettend snel vanuit de machinekamer. Ondanks dat er oorlog schepen aan de overkant aan het patrouilleren waren, hebben we geen hulp van ze gekregen. Gelukkig hebben we het allemaal wel overleefd. We zijn uiteindelijk gered door een ander schip. De machinist was onze redder geweest.

Mijn vrouw is in 1956 overleden. Ze werd begraven op de dag dat ik terugkwam van een vaart. Ze is niet ouder geworden

dan tweeënvijftig. Met trots durf ik te zeggen dat ik twee zonen heb. Renée, de jongste komt elke week de was ophalen. De oudste zoon heet Paul en hij woont in Duitsland. Met de nieuwe technologie van video bellen kunnen we elkaar regelmatig spreken en zien. Ojah en ik ben ook opa van twee kleinkinderen.

Wat ik ook nog graag wil vertellen is dat ik er tot de dag vandaag geen spijt heb dat ik in Swaenehove woon. Ik woon op etage 8. Er wordt hier goed voor me gezorgd. Ik woon hier prettig en kom hier ook hele leuke mensen tegen. Iedere donderdag

ochtend doe ik mee aan sport en spel met de sportcoach. Dan komen ze mij ophalen. En als ik me af en toe goed voel dan ga ik mee naar de muzikale optredens. Wat ik verder graag aan mensen wil meegeven is:

“Dat je eerst naar jezelf moet kijken en dan naar een ander”.

Verhuisupdate Swaenehove – De Baton

Om samen alvast een beetje vooruit te dromen, heeft u per mail een bouwplaat ontvangen van het nieuwe appartement. Dit zijn knip- en vouwvarianten die u helpen bij het verkennen van mogelijke inrichtingen. Liever een groter formaat of stevig papier? Dan kunt u deze bouwwijze ook afhalen bij de receptie van Swaenehove.

De voorbereidingen voor onze verhuizing in juni zijn inmiddels in volle gang. Met veel enthousiasme zien we hoe de bouw van onze nieuwe locatie steeds verder vordert. Het is nu al goed zichtbaar dat het een moderne, lichte en warme plek wordt, met ruime gangen en een open uitstraling. Een omgeving waar we ons straks hopelijk snel thuis zullen voelen.

De afgelopen periode heeft u als naaste uw woonwensen voor het nieuwe appartement kunnen doorgeven. Of de voorkeur nu uitging naar de zonkant, een appartement aan de straatzijde of juist met uitzicht op de tuin – al deze wensen nemen we zorgvuldig mee. Onze medewerkers buigen zich op dit moment over deze puzzel. Binnenkort ontvangt u een voorstel voor de toekomstige appartementstoewijzing.

Daarnaast willen we u alvast laten weten dat we in de week van **20 april** rondleidingen door de nieuwbouw organiseren. Tijdens deze rondleidingen kunt u zelf een kijkje komen nemen en de sfeer proeven van de nieuwe locatie. U ontvangt hier binnenkort meer informatie over.

We hopen dat dit u helpt om alvast na te denken over inrichting, het eventueel bestellen van nieuw meubilair of het afscheid nemen van het oude. Het wordt een bijzondere stap, en we kijken ernaar uit om deze samen met u en onze bewoners te zetten.

Op onze website vindt u een filmpje waarop u kunt zien hoe de bouw vordert. De komende tijd zullen we ons richten op het gebruiksklaar maken van het pand en natuurlijk op de verhuizing zelf.

Heeft u nog vragen? Laat het ons vooral weten! U kunt ons bereiken via debaton@saffiergroep.nl

**Met vriendelijke groet,
Projectleiders nieuwbouw
Margreet Siekmann en
Ilse Jansen van der Sligte**

Een warm bezoek: vrijwilliger met hond brengt plezier en herinneringen

Bij Swaenehove, draait alles om warmte, aandacht en het creëren van betekenisvolle momenten. Daarom zijn we ontzettend blij met de bezoeken van een betrokken vrijwilliger die regelmatig langskomt, samen met zijn trouwe hond.

Zodra de vrijwilliger binnenkomt, zie je meteen iets bijzonders gebeuren. De hond trekt als een magneet de aandacht van onze bewoners. Glimlachen verschijnen, ogen beginnen te stralen en er ontstaat een ontspannen, gezellige sfeer. Voor veel bewoners roept de aanwezigheid van de hond herinneringen op aan vroeger: aan eigen huisdieren, aan wandelingen in de natuur of aan het zorgen voor een dier.

De vrijwilliger neemt rustig de tijd om langs de bewoners te gaan. De hond mag geaaid

worden, komt even naast iemand zitten of legt zachtjes zijn kop op een schoot.

Dit contact zorgt voor rust en geborgenheid. Zelfs bewoners die normaal wat teruggetrokken zijn, zie je ontdooien en reageren op de hond. Er ontstaan spontane gesprekken, soms zelfs verhalen die al lange tijd niet meer verteld zijn.

Wij zijn enorm dankbaar voor de inzet van deze vrijwilliger en zijn bijzondere viervoeter. Samen zorgen zij voor kleine, maar o zo belangrijke geluismomenten in het dagelijks leven van onze bewoners.

We kijken dan ook iedere keer weer uit naar het volgende bezoek!

Herinneringen aan **valentijnsdag**

De bewoners zaten samen in de huiskamer. Op tafel lagen de papieren hartjes die ze hadden geknipt. Terwijl ze knutselden, begonnen ze met elkaar te praten over vroeger.

“Bij ons thuis was Valentijnsdag altijd heel gezellig,” zei mevrouw V. “Mijn man bracht soms een klein bloemetje mee. Niets groots, maar het was altijd lief.”

Meneer P. glimlachte een beetje. “Mijn vrouw bakte vaak iets lekkers voor de kinderen. Een cake met rode snoepjes erop. De kinderen vonden dat geweldig.”

Mevrouw W. vertelde: “Bij ons maakten de kinderen kaartjes. Ze tekenden hartjes en schreven ‘ik hou van jou’ voor hun vader en moeder.”

Tijdens het knutselen begonnen de bewoners te vertellen over hoe Valentijnsdag vroeger bij hen thuis werd gevierd met hun man, vrouw en kinderen.

Mevrouw W. vertelde dat haar man vaak een klein bloemetje voor haar meebracht. Mevrouw G. herinnerde zich hoe zij een cake

bakte waar de kinderen niet van konden afblijven. Mevrouw G. vertelde dat haar kinderen altijd kaartjes maakten met veel hartjes erop.

Sommige bewoners werden blij als ze aan vroeger dachten. Ze lachten en vertelden mooie herinneringen.

Andere bewoners werden wat verdrietiger, omdat ze hun lieve man of vrouw misten.

Er kwam dus ook emotie naar boven. Soms werd het even stil, maar de bewoners luisterden naar elkaar en gaven elkaar begripvolle blikken.

Tussen twee papieren hartjes lag ook een klein zakje met snoepjes in hartvorm. Iedereen pakte er één.

“Voor de mooie herinneringen,” zei iemand zacht.

En zo werd **Valentijnsdag** een moment met lachjes en soms een traan, maar vooral een moment waarop de bewoners samen herinneringen deelden en elkaar steun gaven.

Samen actief op de etage

Binnen Swaenehove zetten de activiteitenbegeleiders zich dagelijks in om bewoners een fijne en zinvolle dag te bieden. Hoewel veel mensen bekend zijn met de activiteiten die plaatsvinden in het restaurant, gebeurt er minstens zoveel op de huiskamers van de etages.

Juist in deze vertrouwde omgeving worden uiteenlopende activiteiten georganiseerd, afgestemd op de bewoners. Dit maakt het mogelijk om persoonlijker te werken en beter aan te sluiten bij individuele wensen en behoeften.

Welzijn staat hierbij altijd voorop. Onze activiteitenbegeleiders werken volgens de sociale benadering: ze kijken niet alleen naar wat iemand nog kan, maar vooral naar wat iemand wil en wat iemand plezier geeft. Door goed te observeren en in gesprek te gaan, ontdekken zij welke activiteiten het beste passen.

Elke periode wordt er gekeken naar een passend thema, wat zorgt voor herkenning

en structuur. Binnen zo'n thema is er volop variatie. Denk aan creatieve activiteiten zoals knutselen, maar ook aan geheugentraining om het brein actief te houden. Daarnaast is er aandacht voor beweging, bijvoorbeeld door lichte sport- en spelactiviteiten.

Op de 1e etage is onze activiteitenbegeleidster, Monica Baboeram, actief bezig met het organiseren van diverse activiteiten. Zo wordt er regelmatig geknutseld, waarbij bewoners samen wenskaarten maken. Dit stimuleert niet alleen de creativiteit, maar ook de sociale interactie en de fijne motoriek. De kaarten krijgen bovendien een mooie bestemming: ze worden gebruikt voor jarige bewoners.

Daarnaast worden er kookactiviteiten georganiseerd, zoals het bakken van pannenkoeken. Het doel hiervan is om de zintuigen te prikkelen en bij te dragen aan gezelligheid en sociaal contact. Samen pannenkoeken eten in een ontspannen en huiselijke sfeer zorgt voor waardevolle momenten van samenzijn.

Ook is er ruimte voor extra gezelligheid, zoals een smulmiddag of het vieren van een feestje op de afdeling in de huiskamer. Elke maandagavond is het bijvoorbeeld genieten tijdens een smulmoment. Hierbij willen we ook graag de mantelzorgers van dhr. Bor bedanken voor hun betrokkenheid en bijdrage.

Op de 2e etage heeft activiteitenbegeleidster Monique Ramgolam zich volop ingezet voor diverse activiteiten. Zo heeft zij samen met bewoners kaarten gemaakt voor Valentijnsdag, is zij gaan wandelen met bewoners en heeft zij hen gestimuleerd om deel te nemen aan de geheugentraining. Hiermee draagt zij bij aan zowel beweging, sociale interactie als het actief houden van het geheugen.

Op etage 5 en 8 heeft activiteitenbegeleidster Maltie Bhoewar diverse activiteiten georganiseerd rondom het thema Valentijn. Bewoners hebben samen verse cup cakes gebakken en snoepzakjes gevuld met chocolade en bonbons. Tijdens de koffie- en theeronde is zij langs alle bewoners gegaan om deze lekkernijen uit te delen. Dit zorgde niet alleen voor een smakelijk moment, maar ook voor extra aandacht, contact en een glimlach bij de bewoners.

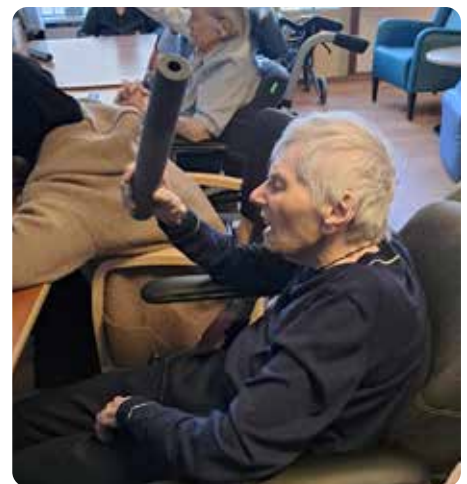
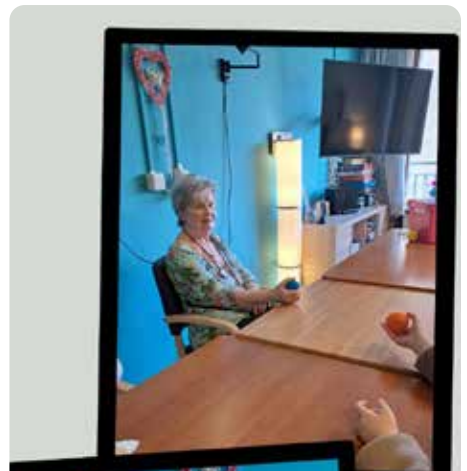
Ook op etage 9 tot en met 11 draagt activiteitenbegeleider Karin Musters bij aan waardevolle momenten in de huiskamer. Tijdens activiteiten ontstaan vaak mooie gesprekken en komen herinneringen van vroeger naar boven. Wanneer bewoners zich vertrouwd voelen, delen zij persoonlijke verhalen. Zo ontstond er onlangs tijdens een potje sjoelen met een klein groepje een open en warme sfeer, waarin een bewoner vertelde over vroeger.

Karin ervaart dit als iets heel bijzonders: een cadeautje wanneer een bewoner je zijn of haar herinneringen toevertrouwt. Deze momenten laten zien hoe belangrijk een veilige en vertrouwde omgeving is, waarin bewoners zich gehoord en gezien voelen.

Deze mix van activiteiten zorgt ervoor dat bewoners op een laagdrempelige manier kunnen deelnemen, ieder op zijn of haar eigen niveau. Door activiteiten dichtbij, op de huiskamer, aan te bieden, wordt de drempel lager en de betrokkenheid groter.

Zo creëren onze activiteitenbegeleiders elke dag opnieuw momenten van plezier, verbinding en betekenis gewoon, bij de mensen thuis op de etage.

Afscheid nemen van Swaenehove ... en samen verder in de Baton

Soms komt er een moment waarop er iets gaat veranderen. Voor ons is dat moment bijna daar. In juni gaan we verhuizen. We nemen afscheid van ons vertrouwde huis Swaenehove en gaan samen verder in ons nieuwe gebouw: De Baton.

Swaenehove is voor veel bewoners al lange tijd een plek van wonen, leven en ontmoeten. We kennen de gangen, de huiskamers en de tuin. We weten waar de zon fijn naar binnen schijnt en waar het gezellig is om samen een kopje koffie te drinken.

We kennen ook de elf etages van het gebouw. En natuurlijk de oude lift. Die doet er soms wat lang over. Maar ondertussen is er vaak tijd voor een praatje of een glimlach.

En wie naar het restaurant gaat, kent ook de smalle gang waar we doorheen liepen. Soms achter elkaar aan, soms even wachtend tot iemand voorbij was. Ook dat hoort bij Swaenehove zoals we het kennen.

In Swaenehove hebben we veel momenten gedeeld. We hebben gelachen, gepraat, en zeker ook een traan gelaten. Hier hebben vriendschappen kunnen groeien en hebben we voor elkaar gezorgd. Swaenehove was niet zomaar een gebouw. Het is een plek waar mensen samen leven.

Daarom kan afscheid nemen ook een beetje pijn doen. Het is niet vreemd als het soms onzeker voelt. Misschien komen er vragen in gedachten.

Hoe zal mijn nieuwe kamer eruitzien? Voelt het straks wel als thuis? Zie ik nog dezelfde mensen om mij heen?

Dat zijn heel begrijpelijke vragen. Verhuizen is een grote stap.

Wat fijn is om te weten: we gaan niet alleen. We verhuizen samen. Veel vertrouwde gezichten

gaan mee naar De Baton. De mensen van de zorg blijven er voor u zijn. Ook veel medebewoners die u kent, gaan mee naar het nieuwe huis.

Ook de dingen die we samen graag doen, gaan gewoon mee. In De Baton zullen we elkaar weer ontmoeten voor mooie muziek en vrolijke optredens. We kunnen samen schilderen en handwerken. We spelen weer bingo, bewegen en sporten samen. En er wordt vast weer gedanst.

In het nieuwe gebouw zullen we ook langzaam nieuwe plekjes ontdekken. Misschien is er een stoel waar het zonlicht mooi naar binnen valt. Een hoekje waar het fijn is om samen te praten. Of een plek waar we rustig kunnen zitten en kijken naar wat er om ons heen gebeurt.

Samen maken we van De Baton weer een warme plek. Een plek waar we elkaar ontmoeten, waar we samen eten, praten en lachen. Langzaam zal ook deze plek weer vertrouwd gaan voelen.

En Swaenehove? Die plek willen we bedanken. Voor de warmte, de zorg en de vele mooie

momenten die we hier samen hebben beleefd. Voor alles wat hier is gegroeid: herinneringen, vriendschappen en verhalen. Die nemen we met ons mee.

In De Baton begint straks een nieuw hoofdstuk.

En dat hoofdstuk schrijven we samen.

Vrijwilligersbijeenkomst voor kerkvrijwilligers

Onlangs hebben wij een bijzondere bijeenkomst georganiseerd voor al onze kerkvrijwilligers. Het was een moment om samen te komen, bij te praten en stil te staan bij alles wat er speelt. Tijdens de bijeenkomst hebben we besproken hoe het gaat met de vrijwilligers, hoe de diensten verlopen en wat hun ervaringen en verwachtingen zijn rondom de aanstaande verhuizing naar de Baton.

Het was ontzettend fijn om iedereen weer te zien en samen te reflecteren op het werk dat onze vrijwilligers met zoveel inzet en liefde doen.

Deze bijeenkomst was ook een moment van erkenning en dankbaarheid: het werk van

onze vrijwilligers maakt het mogelijk dat onze diensten en activiteiten kunnen blijven bloeien. Onze speciale dank gaat uit naar Stephanie Kröner, die met haar inzet en begeleiding heeft bijgedragen aan het slagen van deze bijeenkomst.

Het was een inspirerende dag die ons nog eens duidelijk maakte hoe belangrijk en het werk van iedereen is.

Bijeenkomst voor alle vrijwilligers van Swaenehove

Dankjewel, vrijwilliger!

Afgelopen maand kwamen alle vrijwilligers van Swaenehove samen voor een inspirerende bijeenkomst.

Het thema van de dag was de aanstaande verhuizing naar de Baton. Het was een mooie gelegenheid om ervaringen te delen, vooruit te kijken en samen stil te staan bij alles wat onze vrijwilligers zo waardevol maken.

Tijdens de bijeenkomst gaven enkele vrijwilligers aan dat zij om verschillende redenen, zoals de afstand, niet mee kunnen verhuizen naar de Baton. Wij hebben hier alle begrip voor en willen hen oprecht bedanken voor

hun inzet en betrokkenheid; hun bijdrage zullen we enorm missen. Tegelijkertijd zijn er ook vrijwilligers die wél meegaan. Het enthousiasme en de nieuwsgierigheid van deze groep laten zien hoezeer zij uitkijken naar de Baton.

Naast de verhuizing stond er ook tijd op de agenda om te reflecteren op de samenwerking binnen de groep en met collega's. Er werden ervaringen gedeeld, vragen gesteld en enkele richtlijnen besproken om het vrijwilligerswerk soepel en plezierig te laten verlopen.

Het was een waardevolle en warme bijeenkomst. Samen met onze vrijwilligers kijken we vol vertrouwen uit naar de verhuizing naar de Baton en naar alles wat dit nieuwe hoofdstuk ons zal brengen.

Terugblik op centrale activiteiten

Afgelopen periode hebben wij weer veel leuke activiteiten georganiseerd voor onze bewoners.

Nieuwjaarsreceptie

Tijdens de nieuwjaarsreceptie stond er tussen het zachte geroezemoes, het klinken van glazen, het warme licht van de zaal, eenvoudige gesprekken, spontane lachmomenten en de mooiste herinneringen. Zo begon het nieuwe jaar met aandacht voor wat echt telt: samen zijn en herinneringen maken die blijven.

Optreden van Erwin Filee en Willeke

Het muziekoptreden van Erwin Filee en Willeke zorgde voor een warme en gezellige sfeer.

Het muziekoptreden van Willems en de Bruijns

Het muziekoptreden van Willems en de Bruijns was afwisselend en verrassend, door het bespelen van verschillende muziekinstrumenten

Optreden met La Donna Mobile

Tijdens het winterseizoen bracht het muziekoptreden met "La Donna Mobile" een levendige sfeer. De bekende melodieën klonken helder en energiek en vormde een mooi contrast met de rustige winterse ambiance hier in Swaenehove.

Optreden van The Swinging Oldtimers

Optreden van de Big Band dansorkest "The Swinging Oldtimers.

Schilderclub

Thema Valentijn. Schilderen met ouderen rond het thema Valentijn draait om het uiten van gevoelens van liefde, vriendschap en verbondenheid. Door creatief bezig te zijn, kunnen herinneringen worden gedeeld en ontstaan er warme gesprekken. Het doel is ontspanning, plezier en het versterken van sociale contacten, terwijl iedereen op zijn eigen manier iets persoonlijks maakt. Wat hebben we gelachen tijdens deze Valentijns sessie. Van de oudere kunnen we het leren :).

Handwerkatelier

Breien, haken of Mandalakleuren heeft als doel ontspanning en creativiteit te stimuleren. Door met de handen bezig te zijn, werken deelnemers aan concentratie en fijne motoriek, terwijl er tegelijk ruimte is voor ontmoeting en gezelligheid.

Sport en Spel met de buurtsportcoach

Beeldende therapie

De kleine momenten die het doen

Mijn naam is Joia Laurens en ik werk binnen de vakgroep Vaktherapie als Beeldend therapeut voor Saffier sinds vorig jaar Juli in Swaenehove. Mijn rol als beeldend therapeut is, onder andere, het ondersteunen bij zingevingsvragen, stemming, onrust, verwerking van gevoelens en rouw. Deze ondersteuning bied ik op een onbewust niveau door middel van de kunst. Schilderen, kunstkijken, tekenen, boetseren en speksteen bewerken zijn enkele technieken die ik inzet voor de ouderen met dementie.

Wat ik persoonlijk heb ervaren bij de ouderen, is dat zij door hun dementie vaak niet meer hun beleving kunnen verwoorden en overbrengen zoals zij die ervaren in het leven. Hierdoor zijn juist de associaties en onbewuste ervaringen zeer belangrijk in het omgaan met hen als persoon. Zij weten dan misschien niet meer wat mijn naam is, of dat zij mij eerder hebben gezien, maar weten wel op gevoel dat ik een vriendelijk persoon ben. Doordat ik de mogelijkheid heb om de ouderen één op één te kunnen zien en ontmoeten, geeft dit mij de kans om ze op dat onbewuste niveau beter te leren kennen. Dat zij zich veilig en geborgen voelen is mijn streven in het contact.

In mijn werk met de ouderen kan ik zien hoe hun creaties een directe spiegel zijn voor hun stemming of ervaring van henzelf. Met name, in dat moment. Ik kan zien dat tijdens het kunstzinnig werken, hun herinneringen en vaak hun verwardheid hierin, op de tweede plek staan. Dat zij in het hier en nu bezig zijn met hetgeen voor hen.

Nadat ze bij mij zijn geweest voor een sessie kan ik aan hun lichamelijke houding en oogopslag zien dat zij weer even wat grond onder de voeten hebben gekregen. Soms spreken ze dit uit “Het lijkt wel alsof ik weer helderder kan denken”. Ook heb ik gezien hoe heilzaam het is om hun gevoel te kunnen uiten zonder de barrière van het spreken. Iemand die een hele binnen gekeerde houding heeft kan zo expressief worden tijdens het schilderen. Met snelle en bewegelijke penseelstreken verven ze op het canvas, vaak ook met een glimlach op het gezicht. Dan komen de meest bijzondere creaties tot stand.

Het nabespreken over de werken die ze hebben gemaakt kunnen ook voor bijzondere ontdekkingen zorgen. Iemand die vaak ‘leuk’ of ‘prima’ kan zeggen, krijgt de kans om echt even stil te staan bij wat ze hebben gemaakt. Soms komen de gesprekken tot stand waarin er wordt gesproken over de vrijheid die ze voelen tijdens het werken of de limieten van het menselijk bestaan. Maar ook de verwerking van gevoelens. “Ik heb mijn boosheid op dit papier kunnen zetten. Het voelt alsof ik er een stukje van heb losgelaten”

Georganiseerd in
samenwerking
met PEP Den Haag

MANTELZORG IN BALANS

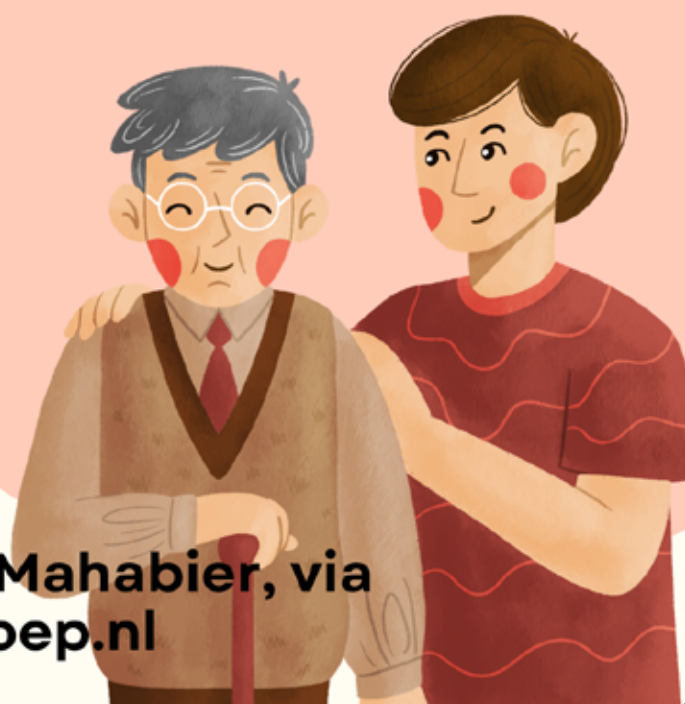
Zorg je voor een naaste en wil je verkennen hoe je dit goed combineert met je eigen leven? Kom naar onze training en ontdek praktische handvatten, steun en ervaringen van andere mantelzorgers.

Datum: 23 april

Tijd: 10:00 – 12:00

Locatie: Saffier Swaenehove, vergaderzaal op de begane grond

Aanmelden:
Tot 10 april bij Manisha Mahabier, via
m.mahabier@saffiergroep.nl

Even voorstellen...

Van de cliëntenraad!

Mag ik me even voorstellen?

Mijn naam is Bep de Lange, ik ben 73 jaar en bijna 33 jaar getrouwd met Arie de Lange, (stief)moeder van zijn 4 kinderen en oma van de 4 kleinkinderen, allemaal jongens in de leeftijd van 9- 14 jaar. Sinds 3 jaar woont Arie zijn zus Lies in Swaenehove. Ik ben al jaren haar mantelzorger, haar wettelijke vertegenwoordiger en contactpersoon.

Mijn roots liggen in Den Haag, geboren en getogen op de Soestdijksekade, net over de brug en de wijk Escamp was toen nog gedeeltelijk tuinderij en/of braakliggend terrein. Midden in die tuinderijen, stond een klein kerkje, vanaf Swaenestein gerekend, 100m richting de stad. Daar ben ik gedoopt en tot mijn 6e jaar naar de kerk gegaan.

Toen ik 18 jaar was ben ik in het Zuidwalziekenhuis aan de opleiding tot verpleegkundige begonnen, na 3 maanden verhuisden we naar het Leyenburgziekenhuis. Dus wat ons te wachten staat met de verhuizing naar de Baton heb ik eerder meegemaakt. Later nog een keer toen de kraamafdeling van de Leyweg verhuisde naar de Sportlaan.

Ik heb 4 verpleegkundige opleidingen gedaan, de A(lgemene)basisopleiding, de O&G (verloskunde en gynaecologie, de MGZ. (ook wel wijkopleiding genoemd) en tenslotte de HBO-Kaderopleiding.

In 1993 trouwde ik met Arie, die toen 4 kinderen had in de leeftijd van 10-15 jaar. Daarom werkte ik aanvankelijk freelance oa heel veel avond-en nachtdiensten in Swaenestate en Swaenestein. Daarna heb ik 2 jaar in Verpleeghuis de Kreek in 's-Gravenzande gewerkt. Toen de kinderen zelfstandig genoeg waren, ben ik teruggekeerd naar het Haga-ziekenhuis, waar ik tot mijn pensioen op de verloskunde- en kraamafdeling heb gewerkt.

Omdat ik toen al veel mantelzorgwerk had, ben ik op mijn 60e met pensioen gegaan, maar heb nog 3 jaar lang 1 week per maand thuiskraamzorg gedaan.

Als hobby zong ik tot afgelopen jaar in het Haags Toonkunstkoor, waar ik 6 jaar concertmanager ben geweest. Daarnaast was ik 4 jaar diaken in onze kerk. Organiseren en meedenken zit me dus in het bloed. Daarom wil ik via de cliëntenraad graag een steentje bijdragen aan het welzijn van bewoners én personeel van Swaenehove/ de Baton.

Kleine momenten, grote herinneringen

*In een kamer waar de tijd soms dwaalt,
ligt een glimlach nog op tafel.
Een kopje thee dat langzaam afkoelt,
een hand die zoekt naar een andere hand.*

*De namen glippen soms weg
zoals bladeren in de herfstwind,
maar ergens tussen het ritselen
blijft een liedje hangen.*

*Een geur van versgebakken brood,
een zonnestraal op het gordijn,
en plots verschijnt er in de ogen
een verre zomer.*

*Ze vragen soms: "Wie was ik ook alweer?"
maar hun lach kent nog de weg.
In kleine momenten van vandaag
fluisteren grote herinneringen.*

*En wie naast hen zit en luistert
hoort het zachte wonder:
dat liefde niet verdwaalt in tijd,
maar rustig blijft wonen
in een handdruk,
in een blik,
in een enkel moment.*

KLEURPLAAT

HANDIG OM TE WETEN...

Teammanager etages 2, 3 en 5-8

Marco van Son

Teammanager etages BG-1, 4 en 9 t/m 11

Kerensa Bruijns

Secretaresse teammanagers

Sabrine van der Kruk

Coördinator restaurant

Francisca de Gelder

Coördinator schoonmaak

Erika Pronk

Coördinator vrijwilligers en mantelzorg

Manisha Mahabier

Geestelijk verzorger

Stephanie Kröner

Klachtenfunctionaris

Cora Hensems

Activiteitenbegeleider centrale activiteiten

Jolanda Reijnders

COLOFON

Redactie: Jolanda Reijnders (centrale activiteitenbegeleider), Monica Baboeram (activiteitenbegeleider), Manisha Mahabier (coördinator vrijwilligers en mantelzorg), Sabrine van der Kruk (secretaresse en eindredactie)

Doelgroep: Bewoners, familie, bezoekers en vrijwilligers van Swaenehove

Oplage: 130 prints (4 x per jaar, maart, juni, september, december) voor interne verspreiding en digitaal te lezen via www.saffiergroep.nl

Druk en ontwerp: Kamp Media, marketing & communicatie

Inzendingen: Inzendingen worden erg op prijs gesteld. Kopij kunt u tot 10 mei 2026 inzenden naar s.vanderkruk@saffiergroep.nl

De redactie kan eventuele aanpassingen in de tekst aanbrengen of besluiten ingezonden kopij niet te plaatsen.